

VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
(ensimmäinen jaosto)
1 päivänä helmikuuta 2008

Asia F-77/07

Kay Labate
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Virkamiehet – Sosiaaliturva – Tapaturma- ja
ammattitautivakuutus – Ammattitauti – Keuhkosityöpä – Passiivinen
tupakointi – Lausunnon antamisen raukeaminen

Täydellinen teksti oikeudenkäyntikielellä (englanti) II-A-1 - 159

Aihe: EY 236 ja EA 152 artiklan nojalla nostettu kanne, jossa Kay Labate vaatii, että virkamiestuomioistuin kumoaa ne 6.10.2006 ja 18.10.2004 tehdyt komission päätökset, joilla hylättiin kantajan vaatimus saada tunnustetuksi ammattitaudiksi keuhkosyöpä, jota hänen puolisonsa sairasti ja johon tämä myös menehtyi, sekä velvoittaa komission suorittamaan kantajalle täysimääräisenä korvauksen, johon hänet on henkilöstösääntöjen 73 artiklan nojalla oikeutettu, ja korvaamaan virkamiesten tapaturma- ja ammattitautivakuutuksesta annettujen yhteisten määräysten 9 artiklan mukaisesti matkakulut, joita hänen puolisolleen aiheutui lukuisista käynneistä lääkärin vastaanotolla Brysselissä, sekä määrää muista oikeudenmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Ratkaisu: Lausunnon antaminen kantajan kanteessaan esittämistä vaatimuksista raukeaa. Vahingonkorvausvaatimukset, jotka esitettiin kantajan 25.10.2007 päivätyssä kirjeessä, hylätään selvästi perusteettomina. Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

TIIVISTELMÄ

*1. Kumoamiskanne – Päätöksestä nostettu kanne – Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen oikeudenkäynnin aikana – Kohdetta vaille jäänyt kanne – Lausunnon antamisen raukeaminen
(Virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 75 artikla)*

2. Henkilöstö – Kanne – Täysi toimivalta – Vastaajana olevan toimielimen tuomitseminen viran puolesta maksamaan vahingonkorvausta (Henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohta)

1. Koska riidanalaisen päätöksen tehnyt toimielin on oikeudenkäynnin aikana muodollisesti peruuttanut kyseisen päätöksen tekemättä samalla uutta päätöstä, jolla on sama kohde, lausunnon antaminen asiassa raukeaa. Tällaisella päätöksen peruuttamisella, jolla poistetaan taannehtivasti riidanalainen päätös, on nimittäin sama vaikutus kuin riidanalaisen päätöksen kumoamisella olisi voinut olla.

Tältä osin argumentilla, jonka mukaan toimielin peruutti riidanalaisen päätöksen tuomioistuINVALVONNAN välttääkseen, ei voida osoittaa, että riidalla olisi edelleen kohde. Toimielintä ei näet voida moittaa siitä, että se on kannekirjelmän ja kaikki asiaan liittyvät tiedot analysoituaan katsonut aiheelliseksi korjata tiettyjä kyseistä päätöstä rasittavia puutteita tai sääntöjenvastaisuuksia aloittamalla päätöksentekomenettelyn uudelleen. Niin valitettavaa kuin päätöksen peruuttamisen viivästyminen onkin, se ei vaikuta siihen seikkaan, että riidanalaisen päätöksen voidaan todeta poistuneen oikeudellisesta ympäristöstä.

(ks. 7, 11 ja 13 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-22/96, Langdon v. komissio, 18.9.1996 (Kok., s. II-1009, 12–14 kohta).

2. Vaikka yhteisöjen tuomioistuimilla on henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdan mukaan taloudellisuonteisissa riidoissa täysi harkintavalta ja vaikka ne

voivat velvoittaa myös viran puolesta toimielimen maksamaan korvausta kantajalle aiheutuneesta aineettomasta vahingosta, ne voivat kuitenkin määrätä tällä tavalla ainoastaan tutkittuaan käsiteltäväkseen saatetun toimen laillisuuden. Sikäli kuin yhteisön tuomioistuimet eivät voi tutkia riidanalaisen toimen laillisuutta eivätkä arvioida sitä, onko väitetty vahinko todellinen ja paikkansapitävä, toimielimen vastuuta ei voida kuitenkaan katsoa syntyneeksi.

Näin ollen kun kyse on korvausvaatimuksesta, jolla vaaditaan korvauksen maksamista vahingosta, joka on aiheutunut siitä, että menettely, jossa sairaus tunnustetaan ammattitaudiksi, on kestänyt kohtuuttoman pitkään sen vuoksi, että alkuperäinen päätös peruutettiin ja sen jälkeen menettely lääketieteellisessä lautakunnassa aloitettiin uudelleen, yhteisöjen tuomioistuimet eivät voi tutkia peruutetun päätöksen laillisuutta eivätkä sitä, onko edelleen kesken oleva menettely, jonka kaikki vaiheet ja kulkua koskevat edellytykset eivät ole niiden tiedossa ja jonka kokonaisuudesta ne eivät voi arvioida etukäteen, kestänyt kohtuuttoman pitkään. Myöskään asian osapuolet eivätkä yhteisöjen tuomioistuimet luonnollisestikaan tunne lopuksi tehtävän päätöksen sisältöä ja kantajan korvausvaatimukset riippuvat välttämättä menettelyn päätteeksi tehtävästä päätöksestä.

(ks. 16–22 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-99/95, Stott v. komissio, 12.12.1996 (Kok., s. II-2227, 72 kohta); asia T-394/03, Angeletti v. komissio, 11.11.2006 (Kok. H., s. I-A-2-95 ja II-A-2-441, 163–167 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja asia T-402/03, Katalagarianakis v. komissio, 15.3.2007 (Kok. H., s. I-A-2-79 ja II-A-2-591, 104 kohta).